

Поштовани чланови СПРВ и сви просветни радници,
Ево прошла је још једна наставна година. Наставна година у којој смо имали исцрпне преговоре као Синдикат, са Владом Републике Србије (РС) у вези са усвајањем Закона о запосленим у јавним службама (ЗЗЈС). Тим законом практично се дефинишу сва права запослених у просвети, здравству, култури и социјалној заштити и ступањем на снагу тог закона од 01.01.2019. године, престаје да важи за нас Закон о раду, у свим оним питањима које регулише ЗЗЈС, а то су сва витална права из радног односа. Према Уставу РС сви грађани Србије имају једнака радна права и овим ЗЗЈС практично се одступа од основних начела Устава. Тако ће сада војска добити Закон о војсци, полиција, Закон о полицији... Да ли ћемо сви ми запослени у РС имати и даље једнака радна права, или ће кроз ове законе, који свакој служби дефинише радна права неко бити повлашћен?! На то сам у име нашег Синдиката у преговорима са Министарством просвете науке и технолошког развоја (МПНТР) посебно указивао. После низа састанака успели смо да ЗЗЈС доведемо у пристојну правну форму, која је основ за преговоре у вези са доношењем Посебног колективног уговора за запослене у средњим и основним школама и домовима ученика (ПКУ), јер ПКУ мора бити усаглашен са ЗЗЈС од 01.01.2019. године када ЗЗЈС, који је већ усвојен у Скупштини РС ступа на снагу. Дакле, сада нам следује нимало лак социјални дијалог са Владом РС, у вези са доношењем новог ПКУ. Не пишем вам ово пријатељи само зарад информација, које морате да имате, већ и ради међуљудских односа унутар нашег СПРВ.

Наиме, и сами знате да свака власт новим законима у просвети повећава обим беспотребне бирократије и папирологије, тако да све више посвећује пажњу ФОРМИ у образовању а не СУШТИНИ. А шта је суштина нашег посла? Ништа друго до ОДЛИЧАН ЧАС, којим ће се увећати ЗНАЊЕ И ВЕШТИНЕ НАШИХ УЧЕНИКА, који ће сутра бити темељ и водећа снага развоја нашег друштва. Па зашто онда, форма, а не суштина? Један од главних разлога је да се повећа време заузетости наставника, тако да наставници једва стигну да припреме наставу од силне бирократије, оцењивање рада школа (чиста папирологија), а камоли да размишљају о свом материјалном и друштвеном статусу! Другим речима да се наставници забаве сами собом, а не својим правима и статусу у друштву! Добра стратегија за власт, а лоша за ЈАКО ОБРАЗОВАЊЕ (читај:ПРОСПЕРИТЕТ ДРЖАВЕ), без кога нећемо изаћи из транзиције, већ ће све више младих људи изаћи из Србије, јер са таквом стратегијом у којој млад и образован човек нема посао, а нема га јер нема довољно нових радних места, млад и образован човек тражи спас на некој другој дестинацији (читај: у другој држави). Самим тим он тамо и заснива породицу, па је све мање деце у Србији, а самим тим и мање радних места у Просвети РС. Јасно као дан, зар не?! Да не кажем, да последица тога јесте сваке године губитак радних места и процента радних норми, а самим тим и БОДОВАЊЕ ЗАПОСЛЕНИХ, који су технолошки вишак! Е, ту смо дакле! Управо то бодовање постаје ноћна мора за запослене у просвети, где сваке године многи запослени страхују за своју егзистенцију! Претходно сам и објаснио шта је довело до тог бодовања, управо НЕДОСТАТАК СВЕСТИ власти у Србији колико је важно јако образовање и до год се та свест и однос према образовању У Србији не промени, нема нам спаса. На то сам и указивао својевремено на Одбору за образовање у Скупштини РС.

Могуће, да се и свесно урушава образовање код нас, јер мање образован човек је послушнији, мање је склон да мисли својом главом, а и шта ће му, кад има туђу која "мисли" за њега.

Просветни радници су се претворили у оваквом радном окружењу, где се сваке школске године бодују у гладијаторе у арени, који се боре за голи опстанак, а четвртина

наставног кадра у Просвети РС је запослена на одређено време годинама! Тако су урушени и међуљудски односи у школама, па је сасвим нормално да нема јединства ни у заједничкој синдикалној борби за сопствена права и статус наше струке у друштву. Зато драге колеге, апелујем на вас да средимо своје редове, са много више емпатије и добрих намера. Просветни радник мора да буде пре свега човек у етичком смислу речи, да би био добар педагог, наставник а и борац за своја права. Нисмо ми једни другима криви због свега што нас је снашло, већ лоши закони, који стварају лош друштвени и радни амбијент у којем радимо. Само добрим међуљудским односима можемо имати и јак Синдикат. Од нас се не тражи да будемо понаособ најбољи, већ само да урадимо најбоље што можемо према нашим могућностима и способностима. Пођимо од себе, нека свако да најбоље и највише што може у својој основној синдикалној организацији и нека у колеги види пријатеља, а не конкурента. Будимо позитивни, верујмо, надајмо се и стремимо ка позитивном циљу и резултати ће доћи. Не смемо да изгубимо наду, јер нада је последња, која се губи кад човек престаје духовно да постоји! Немојмо се само питати шта је Синдикат учинио за нас, а да ми, који смо чланови тог Синдиката, тј. чинимо и тај Синдикат, нисмо никакав допринос дали за Синдикат и његов рад. Будите активни и пишите нам, дајте нове, добре идеје како даље... Много је паметних и образованих људи у нашем Синдикату, а превише инертности и апатије. Хајде да се сви пробудимо, јер имамо само један живот, једну, једину шансу коју нам је Бог дао! Искористимо је на најбољи начин и немојмо тражити увек кривца у неком другом, кренимо од себе... **Молим вас , да свако од вас ко је лајковао СПРВ фејсбук страницу : "SPRvojvodine", позове што више просветних радника, па и оних који су наши пријатељи а нису просветни радници да лајкују страницу СПРВ. Увек ћу се трудити да вам дам тачне и искрене информације о свим дешавањима, без улешавања чињеница, које су у вези са Просветом РС и нашим правима. Немојте да веујете разним гласоговорницима на друштвеним мрежама, који пишу оно што би сте волели да чујете, и који су тобоже искрени борци за наша права и превише револуционарни, а кад дође до стани - пани, звуку се у мишије рупе. Они пишу те популистичке текстове, да би попунили своје чланство, ради чланарине и материјалног ефекта, као и сопствене помоћије, а не ради добра просветних радника. Верујте ми, добро их познајем! Најлакше је викати: "Јуриш", а ја увек говорим : "За мном".**

Сад нам је јединство потребније него икада, јер се боримо и за то, у којој ће платној групи бити наша бранша, што ће за дуги низ година одредити наш егзистенцијални статус. Ја, наш СПРВ схватам као велику породицу у коју смо сви дошли својом вољом и ако се чланови породице не држе заједно и не штите једно друго, већ свако мисли на себе, онда и глава породице нема никакве шансе да изведе породицу на прави пут!

Желим вам да годишњи одмор провдете у миру, задовољству и породичној љубави и да акумулирате много позитивне енергије за следећу наставну и синдикалну годину. Требаће нам више но икада... Живи ми, здрави и срећни били! До следећег сусрета...

У Новом Саду
07.07.2018. године

Председник СПРВ

Милан Трбовић, проф.

